

בולעטין # 115 - ניסן תשל"ב לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

הכתב והקבלה על במדבר פרק לג פסוק ב

(ב) מוצאיהם למסעיהם. פירשוהו מקומות שיצאו משם לנסוע למקום אחר, וכת"א מפקניהון למטלניהון. ורבותינו אמרו במדרשם משל למלך שהיה בנו חולה הוליכו למקום אחר לרפאותו כשחזרו התחיל אביו מונה כל המסעות ואומר כאן ישננו כאן הוקרנו כאן חששת את ראשך, כך א"ל הקדוש ברוך הוא למשה מנה להם כל המקומות היכן הכעיסוני, ע"כ. לדבריהם נראה שפירשו מוצאיהם ענין מקרה כמו את כל המוצאות אותם (יהושע ב' כ"ג) את כל התלאה אשר מצאתנו (יתרו) דכפי הנראה כל אותן מקומות המסעות שהוזכרו בפרשה זו לא היו מקומות הישוב, מעדות הכתוב (דברים ח') המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב לא מקום זרע ותאנה ורמון וצמאון אשר אין מים. ואה"כ (ירמיה ב') ארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם, ומזה כתב הרמב"ם כי המדבר שהלכו בו ישראל לא היה כשאר המדברות שהם קרובים אל הישוב כאותן המדבריות ששוכנים בו הערביים שאפשר לו לאדם לחרוש ולזרוע בהם להיות נזון מאילנות ועשבים הצמחים שם, אבל לא היו קרובים אל הישוב שיקבל חרישה וזריעה ופעולת הצמיחה ולא היה שם מים כלל ולא היה בטבע שיחי' שם אדם אפי' יום אחד כש"כ עם כבד כשש מאות אלף בכמות זמן רב כארבעים שנה. מכל זה מבואר ששמות מקומות המסעות שהוזכרו כאן אינם שמות עצמים שהיה להם מקודם, אבל הם שמות המונח להם ע"ש המאורע כאשר חנו בהם ישראל, וכמו שהיה הנהוג מקודם לקרות שמות ע"ש המאורע כבית אל ולוז ובאר שבע, ככה הם שמות המסעות האלה (וכמו שיבוא לפנינו בשם תיב"ע) דומה לזה אמרו בירושלמי

כשהיו ישראל מתלוננים במסעות היו שומרים סובבים במחנה מפחד בלילות, ואמר עליו הרב"ח כשהיו חוטאים ונוסעים במחשבה רעה היתה מדת הדין מתוחה כנגדם להענישם, על זה נאמר ויחנו בחרדה ויחנו בדפקה ויחנו במרה. וכשהיו זכאים ועושים רצון הש"י היתה מדת הרחמים מגינה עליהם על זה נאמר ויחנו בהר שפר ויחנו במתקה, וזהו לדעתי המכוון במה שאה"כ ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם כלומר כתב את כל המקריים אשר מצא אותם בכל מסעיהם (שריעב איהרע עראייגניססע בייא איהרען רייזען), והוא בעצמו מה שהזכיר אח"ז שמות חנייתם, כי השמות הם בעצמם הוראה על המקרה שקרה לישראל בהם. והא לך מה שאמר יב"ע בתרגומו על שמות המסעות, ויחנו בסכות, אתרא דאתחפיו שבעת ענני יקרא - ברפידם, מטול דרפון ידיהון מפתגמי אורייתא לא הוה תמן מיא למשתי לעמא - בקברות התאוה, בקברי דמשאלי בשרא - בחצרות, אתרא דאסתגרת מרים נביאתא - ברתמה, אתר דמרבי אילני רתמי (ולשון רש"י ע"ש לשון הרע של מרגלים שנאמר לשון רמי' גחלי רתמים) - ברמון פרץ, ברומנא דמתקיף פירו - בלבנה, אתר דתחומין לה מלבינתא בניין - בקהלתה, אתר דאתכנשו קרח וסיעתי' על משה ואהרן - בהר שפר, בטוורא דשפירין פירו - בחרדה, אתר דתוהו על בישתא דמותנא - במקהלות, אתר כנפי' - בתחת, בארעית מקהלות - במתקה, באתר דבסימין מוהי - במוסרות, באתר מרדוטא - בבני יעקן, בבירי עקתא - בחור הגדגד, בשקיפין ואתרא מתקרי גדגוד - ביטבתא, אתר טב ונייח - בעציון גבר, בכרך תרנגולא - במדבר צין, טוור פרזלא - בצלמונה, אתר חובאי זכור, ותמן עקת נפשא דעמא באורחא - בפונון, אתר דגרי ה' בהון ית חיוון קלן - בדיבון גד, בדיבון בית מזלא - עלמון דבלתימה, תמן אתכסיית מנהון בירא על דשבקו פתגמי אורייתא דבסימין כדבלתא. הנה תרגומו מסכים עם מה שאמרנו:

על פי ה'. דבוק עם ויכתב משה להורות כי גם מכתב המסעות האלה היו ממצות ה' עליו, דלא כראב"ע שמחברו עם למסעיהם, כלומר למסעיהם שהיה עפ"י השם, וכבר השיבו עליו מן הטפחא דלמסעיהם שהוא מפסיק יותר מן האזלא שבמשה, שזה יורה היותו כמאמר מוסגר:

ואלה מסעיהם למוצאיהם. אחר שהודיע מקודם כי משה כתב כל הקורות המוצאות אותם בכל מסעיהם, התחיל להודיע שמות מקומות מסעיהם אשר הונח עליהם ע"ש המקריים אשר מצא אותם בהם. לכן אמר תחלה מוצאיהם למסעיהם וכאן בהיפך:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)